

MÄSTERBY kyrka byggdes av finhuggna kvaderstenar: kor och långhus 1199, tornet fyrtio år senare. I mitten av trettonhundratalet höjdes och välvdes långhuset. Vid samma tid flyttades långhusportalen till kvinnornas norra sida. På dörren uppmanas i runor: »Flickor, haven er bön rätt«.

Måleriet flödar i kyrkan, här finns unika västromanska målningar från tidigt tolvhundratals. I det rundade absidkoret skildras Kristus som domare. Hans lära triumferar i hela den kända världen, gestaltad av tre kvinnor: Europa, Asia, Africa. Apostlarna Johannes och Matteus är förväxlade i måleriet som aldrig varit överkalkat men som tyvärr skadades vid »förbättringen« 1633.

Altaruppsatsen i sandsten från 1688 döljer ett runt litet fönster mot öster. Enligt konsthistoriker var fönster av den typen aldrig tänkt som ljuskälla, det skulle symbolisera evighetens oskapade ljus, Gud.

Kristi barndoms historia berättas på dopfunten från elvahundralet. Stenansiktet sitter på funtens fot och funten har ett vackert snidat sjuttonhundredalslock i trä.

Jesusbarnet skymtar på kyrkans mest unika målning, en Madonnabild från tidigt tolvhundretal i nischen längst fram på norrsidan i långhuset. Bilden har skadats av en värmekamin. Madonnan är unikt nog målad med limfärg och håller på att försvinna.

Glasmålningen av Kristus i ett av långhusets sydfönster gjordes på trettonhundretalet och det sas då att porträttet var autentiskt, så såg Kristus ut.

Kulturhistorikern Helfeling besökte kyrkan sommaren 1800 och hörde »den snälle prästen« Christopher Gren predika. Samma höst gifte sig komministern med en ung, föräldralös kvinna som kommit till ön med sina fosterföräldrar. De var så elaka att hon sökte skydd i Sanda prästgård, där hon blev adopterad av kyrkoherdeparet. Snart friade den unge komministern i Mästerby. Helfeling önskade dem »allsköns sällhet«.

